

KOLEKTIVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

Nr. 52 (1035)

Anykščiai, 1959 m. birželio mėn. 28 d. Kaina 15 kap.

TSKP CK PLENUMAS

Birželio 24 d. Maskvoje Didžiausiuose Kremiaus rūmuose prasidėjo Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto Plenumas.

Plenumą atidarė TSKP CK Pirmasis sekretorius N. Chruščiovas.

Plenumui svarstyti pateiktas klausimas dėl partinių bei tarybinių organizacijų ir liaudies ūkio tarybų darbo vykdant TSKP XXI suvažiavimo nutarimus spartinti techninę pažangą pramonėje ir statyboje, o taip pat klausimai dėl spartesnio chemijos pramonės vystymo ir priemonių tekstilės pramonei toliau kelti.

Pirmasis Plenumo pranešimą padarė Maskvos miesto Liaudies ūkio tarybos pirmininkas K. PETUCHOVAS. Jis pažymėjo, kad per septynmetį numatyta kompleksškai mechanizuoti ir automatizuoti 27 sostinės įmones, o taip pat 139 cechus ir gamybinius barus.

TSKP XXI suvažiavimo nutarimuose, pažymėjo drg. Petuchovas, su ypatinga jėga buvo pabrėžiamas uždavinys plėsti gamybą technškai perginkluojant pramonę. Todėl partinės organizacijos skatino kolektyvus stengtis didinti mašinų ir prietaisų gamybą. Įvairioms šakoms per septynmetį bus pagaminta 450 automatinų linijų. Įmonės taip pat pagamins apie 7 tūkstančių pavadinimų mašinų, įrengimų ir prietaisų.

Leningrado Liaudies ūkio tarybos pirmininkas S. AFANASJEVAS kalbėjo, kad ruošimosi šiam Plenumui dienomis leningradiečiai nutarė įvykdyti septynmetį per šešerius metus pagal gamybos lygį, darbo našumą ir pakelti gaminių dirbinių kokybę. Jis pažymėjo, kad šalyje reikia įvesti vieningą bandomųjų mašinų ir prietaisų paruošimo bei gamimo tvarką. Kartu turi būti nebeleidžiami į serijinę gamybą gaminiai, neatitinką šiuolaikinės technikos lygio.

Didingą industrinio Dombaso paveikslą savo pranešime nupiešė Stalino Liaudies ūkio tarybos pirmininkas I. DIADYKAS. Anglies pramonėje per septynmetį numatoma pakelti darbo našumą 33,7 procento, o tai beveik keturis kartus daugiau, negu pasiektas našumo kėlimo tempas 1952—1958 metais. Šiuo tikslu numatoma rekonstruoti 35 veikiančias šachtas, o 103 pagrindinėse rajono šachtose per septynmetį turi būti kompleksškai mechanizuota ir automatizuota anglies gavyba.

Sverdlovsko Liaudies ūkio tarybos pirmininkas S. STEPANOVAS pažymėjo, kad Rusijos Federacijoje Uralas daugiausia gamina juodųjų ir spalvotųjų metalų, sunkiųjų mašinų. Ši septynmetį mašinų gamintojai turi sukonstruoti daugiau kaip 1.200 naujų labai

našių mašinų, prietaisų ir aparatų.

Vakariniam posėdyje kalbėjo Dniepropetrovsko Liaudies ūkio tarybos pirmininkas drg. N. TICHONOVAS ir TSRS Ministrų Tarybos Valstybinio chemijos komiteto pirmininkas drg. V. FIODOROVAS.

(TASS-ELTA).

Suvesti partinio švietimo mokslo metų rezultatai

LKP rajono komiteto biuras, apsvarsčius partinio švietimo mokslo metų rezultatus, pažymi, kad kompleksuojant partinio švietimo tinklą rajone daugiau dėmesio buvo skiriama propagandistų kadrai parinkimui, jų apmokymui. Politinio švietimo mokyklose ir rateliuose mokėsi žymiai didesnis žmonių skaičius, besimokantieji giliau susipažino su marksizmo-leninizmo teorija bei konkrečios ekonomikos klausimais, todėl žymiai pakilo klausytojų sąmoningumas, dalykiškiau sprendžiami ūkiniai ir politiniai klausimai vietose.

Gera organizavo ir užbaigė užsiėmimus „Už taiką“ kolūkio politinė mokykla (propagandistas drg. Kulbo-

kas), TSKP istorijai nagrinėti ratelis prie rajono ligoninės (propagandistas drg. Rinkevičienė). Gerai dirbo propagandistai drg. drg. Kazlauskas ir Kurčinskienė. Šiuose rateliuose reguliariai ir įdomiai praeidavo užsiėmimai ir klausytojai gerai įsisavino dėstomą medžiagą.

Tačiau partinio švietimo darbe buvo ir trūkumų. Ne visuose rateliuose užsiėmimai praeidavo reikiamame lygyje, propagandistai ne visada į užsiėmimus ateidavo tinkamai pasiruosę. Silpnai buvo dirbama su savarankiškai studijuojančiais, dalis inteligentijos nebuvo įtraukta į politinį mokymą.

Nemaža trūkumų buvo ir komjaunimo politinio švietimo tinklo darbe. Komjaunimo

rajono komitetas silpnai kontroliavo ratelių darbą, mažai padėjo propagandistams.

Partijos rajono komiteto biuras atkreipė dėmesį į būtinumą ir toliau gerinti propagandistų kadrai sudėti, laiku sukomplektuoti partinio švietimo tinklą naujiesiems mokslo metams ir ateltyje sistematiškai rajono darbo žmonėms aiškinti TSKP XXI suvažiavimo ir TSKP CK Plenumų nutarimus.

LKP rajono komiteto biuras geriausius propagandistus drg. drg. Kulboką, Kurčinskienę ir Rinkevičienę apdovanojo LKP rajono komiteto Pagyrimo raštais, o propagandistams drg. drg. Kazlauskui, Atkočienei, Sprindžiukui ir Varaškalei pareiškė padėką.

Blogų karvių nebėra

— Vargši tik be reikalo, o pleno vis tiek nebus, — kalbėjo prieš keletą mėnesių į fermą atėjusiai Julei Kiaušienai darbo draugė. Mat, jai buvo priskirta blogiausių karvių grupė.

Pirmomis dienomis tikrai atrodė, kad karvės nepeningos. Bet darbšti kolūketė nenuleido rankų, o

dirbo su dar didesniu ryžtu.

Gerali prižiūrimos karvės atsitašė ir pradėjo duoti pieno vis daugiau ir daugiau. Kiaušienė pradėjo lenktyniauti su geriausiomis kolūkių melžėjoms, išspareigojo iš 13 karvių primelžti po 2.500 kg pieno. Julė Kiaušienė duotąjį žodį tęsi garbingai ir ne-

pasiduoda net geriausiai melžėjai Petronienai. Šis pavyzdėlis rodo, kad kai žmonės dirba su noru, gerai prižiūri gyvulius, tai ir karvių nebūna blogų. Reikia pažymėti, kad drg. Kiaušienė pernai dirbo laukininkystės brigadoje ir pasižymėjo kaip darbšti, sąžininga kolūketė. Ji išdirbo 250 darbadienų. Ne-

veltui jos pavardė įrašyta į kolūkio Garbės lentą.

Tenka tik palinkėti drg. J. Kiaušienai viršyti prisimintus išspareigojimus, o kitoms melžėjoms pasekti jos pavyzdžiu.

Br. MILASEVICIUS

LKP Anykščių RK

Instruktorius

M. Melnikaitės v. kolūkis

Pienas turi būti pigus

Dažnai kolūkiai pasiryžta primelžti tūkstančius kilogramų pieno. Giriasi, kad už jį gaus didžiules pajamas. Bet retai kas paskaičiuoja, kiek kainuos to pieno gamyba, kiek bus gryo pelno.

Siemet mūsų kolūkio karvių melžėjos išspareigojo primelžti ne mažiau kaip po 3.000 kg pieno iš kiekvienos karvės. Bet tai dar nieko nepasako. Pirmiausia, stengsimės, kad tas pienas būtų kuo riebesnis ir jo savikaina kuo mažesnė.

Kaip žinoma, daugiausiai karvių šėrimas kainuoja žiemą. Tvirtiniu laikotarpiu joms duodami sultingieji pašarai, koncentratai, šienas, kurių gamyba brangi. Tada mums kilogramas pieno kainuoja apie 1,2 rublio.

Vasarą ganome karves taip, kad jos ir daug pieno duotų, ir produkcijos savikaina būtų mažą. Pasakysiu, kad mūsų kolūkiečiai mažai panaudoja mišinių žaliąjam pašarui. Pigiausia ganykla — daugiametės žolės. Visai 113 galvijų bandai išskyrėme 74 ha šių ganyklų. Be

to, kiekvienai melžiamai karvei duodame po 1,5 kg koncentratų per dieną. Gaudamos tokius pašarus, karvės duoda po 11—12 kg pieno. Vienas jo kilogramas kainuoja apie 60 kapeikų. Sudėjus žiemos ir ganyklinio laikotarpio rezultatus, pieno kilogramas mūsų kolūkyje kainuos apie 80 kapeikų.

Reikia pasakyti, kad produkcijos savikaina mažėja likvidavus karvių bergždumą. Siemet mūsų kolūkyje liko tiksliai 2 bergždžios karvės. Netrukus ir jas pakeisime jaunais galvijais.

Mažindami pieno savikainą, stegiamės įrengti kuo daugiau kultūrinių ganyklų. Jau šiais metais nusausinsime ir sukultūrinsime 27 hektarus nenaudojamų raistų. Plečiame daugiamėčių žolių pasėlių plotus.

Mūsų kolūkyje melžėjoms priskaičiuojami darbadieniai ne tik nuo primelžto pieno kiekio, o ir nuo jo riebumo.

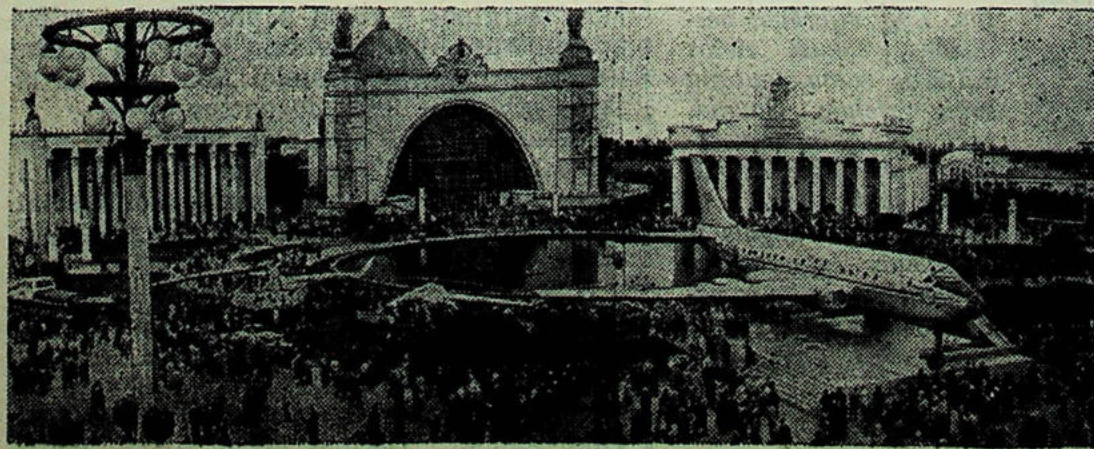
J. CILCIUS

„Svyturio“ kolūkio pirmininkas

Graži darbininkų dovana

Vikonių plytinės darbininkų kolektyvas anksčiau įvykusiame atvirame partiniame susirinkime išspareigojo įvykdyti antro ketvirčio pusfabrikačių gamybos planą iki TSKP Centro Komiteto Plenumo atidarymo dienos. Prislėmti išspareigojimai sėkmingai įvykdyti. Šiuo metu plytos ir drenažo vamzdžiai gaminami jau trečio ketvirčio sąskaiton. Iki mėnesio pabaigos darbininkai pagamins kelias dešimtis tūkstančių gaminių viršum plano.

L. Zemaitis



MASKVA, TSRS
Liaudies ūkio pasiekimų paroda.
S. Preobraženskio
(TASS) nuotr.

LAIMINGI GYVENAM TARYBŲ ŠALY, — I MOKSLĄ IR DARBĄ KELIAI ATVIRI

TARYBINIO JAUNIMO DIENA

Šiandien — tarybinio jaunimo diena. Savo šventę jaunimas sutinka darbo ir kūrybos laimėjimais. Ir fabrikuose prie staklių, ir plėčiuose kolūkių laukuose, ir Kazachstano stepėse jaunuoliai ir merginos kuria materialines gėrybes visos šalies labui. Tarybinio jaunimo diena — tai laiminga diena tiems, kurie gerai dirba, sėkmingai mokosi, stengiasi visas žinias ir sugebėjimus atiduoti Tėvynei, didžiajam komunizmo reikalui.

Nuostabiai puiki mūsų liaudies tradicija sutikti didžiulias šventes naujais darbo laimėjimais. Ruošdamasis savo šventei, nemaža padarė ir Anykščių rajono jaunimas. Jaunieji žemdirbiai išpareigojo savo jėgomis išauginti 250 ha kukurūzų, 500 bekonų ir t. t. Savo išpareigojimus sąžiningai vykdo „Lenino keliu“, P. Cvirkos vardo ir kitų kolūkių jaunimas. „Už taiką“ kolūkių traktorinė brigada kovoja už komunistinio darbo brigados vardą. Šios brigados

brigadininkas komjaunuolis Alfredas Bilūnas ne tik pats mokosi vakarinėje mokykloje ir yra pavyzdys darbe visiems, bet stengiasi, kad visi brigados nariai kokių nors būdu gilintų savo žinias, kovotų už kokybinį darbų atlikimą, už kolūkių septynmečio plano įvykdymą pirmą laiką.

Komjaunimas, tarybinis jaunimas padeda partijai smarkiai kelti žemės ūkį. Tūkstančiai jaunųjų patriotų karštai atsiliepė į partijos šaukimą — važiuoti įsisavinti plėšinius. Praeitais metais mūsų rajono jaunuoliai J. Bielousovas, A. Vanagaitė ir kiti, nuvykę į Kazachstaną nuimti derliaus, pasižymėjo, kaip geri darbuotojai, už tai jie buvo apdovanoti Garbės raštais. J. Bielousovas buvo apdovanotas medaliu „Už plėšinių žemių įsisavinimą“. Daugelis merginų išvyko nuolatiniam darbui į plėšinius. Tai sėsių Ceslikauskaitės, Miellauskaitė Z. Petrova ir kitos. Jos sėkmingai dabar dirba ir

siunčia sveikinimus visoms rajono merginoms. Trys rajono jaunuoliai panoro vykti į Antalieptės HES statybą. Jais džiaugiasi visas HES kolektyvas. Kolūkiuose, gamyklose — visur dirba jaunimas. Visi pažįsta „Svyturio“ kolūkių traktorininką Baltakį. Šis komjaunuolis — pirmūnas.

Drąsus, darbštus, nebijantis sunkumų, mūsų jaunimas, einąs ten, kur partija šaukia.

Šiais metais rajone vidurinės mokyklos baigia 150 abiturientus. Mokslo pirmūnai, Stiemonių vidurinės mokyklos komjaunuolės S. Masiulytė, J. Bilūno vardo vidurinės mokyklos — G. Kunčinas ir daug kitų, baigia mokyklą su gerais ir labai gerais pažymiais. Daug jų pareiškė norą dirbti savuose kolūkiuose, gamyklose. Kiti galvoja

tęsti mokslą toliau. Abiturientai išeina į gyvenimą su tvirtomis žiniomis, su noru dirbti, mokyti. Daug abiturientų, baigusiu anksčiau vidurinės mokyklos, dirba gamyboje ir pasižymi kaip labai geri darbuotojai. Komjaunuolė Eleonora Miežytė jau dvejis metus dirba „Svyturio“ kolūkių laukininkystės brigadoje. Ji labai patenkinta kolūkinio gyvenimu, dirba gerai ir šiais metais galvoja mokyti aukštojoje mokykloje.

O kiek dar daug tokių žmonių, kurie baigę vidurinę mokyklą, dirba gamyklose ir visur, kur tik reikalinga, kiek jų mokosi neakivaizdiniu būdu. Jaunimas darbo nesibijo, jis žino, kad juo rūpinasi partija, kad jiems sudarytos visos sąlygos dirbti, mokytis, ilsėtis.

E. VINGRIENĖ
LLKJS RK sekretorius

Tuščiomis rankomis į Braziliją tuščiomis ir iš Brazilijos

Iš San-Paulo sugrįžo Kazys Skrinskis į Lietuvą, kurią paliko 1926 metais. Išvažiavo tada Kazys už Atlanto nors ir tuščiomis rankomis, bet kupinas jaunystės, svajonių.

Daug metų Kazys Skrinskis dirbo apmušėju Fordo „Dženeral motors“ automobilių gamyklose. Ką uždirbdavo, tą ir pravalgydavo. Uždarbis buvo menkas, o sulaukęs vyresnio amžiaus ir to neteko. Vyresnių kaip 40 metų žmonių Brazilijos pramonės įmonėse niekas nenori laikyti. Tada Skrinskis pradėjo dirbti batsiuviu. Bėgo metai, o kišenė kaip tuščia, taip tuščia.

Ir štai jis grįžo į Lietuvą, apsigyveno gimtajame Kaune. Tėvynė-motina jį priglaudė. Jau netrukus Skrinskis gavo darbą pagal savo specialybę — pradėjo dirbti Kauno autoremontu gamykloje apmušėju.



nežinoma ir viskas be galo įdomu

Netruko prabėgti keleri metai. Per tą laiką aš dirbau ir pokutoja, ir bonkų plovėja, kol pagaliau man buvo patikėtos brokuotojos pareigos.

Mano akyse kas metal auga ir plečiasi gamykla, kurios po poros - trejų

nebe pirmi metai žengia gamyklos pirmųjų gretose. Tačiau mūsų jaunimas ne toks, kad pasitenkintų vienu tik darbu ceche arba gamybinių planų įvykdymu ir viršijimu. Dauguma mūsų mokosi, siekia įgyti naudingą specialybę. V. Petrošius, A. Karvelienė ir aš, mokomės Kauno maisto pramonės technikumė.

Džiugu ir gera dirbti tokiam draugiškame ir darbščiam kolektyve. Visur jauti pulkaus draugo pagalbą, vyresniojo žmogaus patarimus. O juk kitaip ir negali būti. Pulkaus tarybinio gyvenimo dienos, švieslos ateities viltys skatina dirbti dar šauniau, dar geriau, atiduoti visas savo jėgas, savo žinias tam, kad septynmečio metai taptų tvirtu žingsniu kelyje į komunizmą.

Džiugu dirbti ir mokytis

M. TAMILINAITĖ

„Anykščių vyno“ fabriko pilstymo cecho brokuotoja

Jaunystė — tokie pulkūs gyvenimo metai, kai norisi ne tik dainuoti ir šokti, ne tik mylėti ir džiaugtis pirmaisiais pavasario žiedais, bet taip pat ir atkakliai dirbti ir mokytis, kad klestinti ir gražėjanti mūsų šalis vis labiau jaustų darbščią ir naudingą jaunuolio ranką. Štai kodėl šiandien, tarybinio jaunimo šventės pro-

ga ir norisi pakalbėti su savo bendraamžiais, pasidalinti mintimis apie gyvenimą, darbą ir mokslą, pasidžiaugti laimėjimais ir pasvajoti apie ateitį. Prisimenu, su kokių noru ir džiaugsmu prieš ketvertą metų, baigusi septynių klases, atėjau dirbti į gamybą. Pilstymo ceche, kur aš pradėjau dirbti, man viskas buvo nauja,

metų ir atpažinti nebūsim galima. Jei prieš penketą vasarų visl gamybos procesai pilstymo ceche buvo atliekami rankomis, tai dabar viską daro specialūs mechanizmai, mašinos, o žmogus tik prižiūri jų darbą. O kiek pas mus pulkių darbo pirmūnų! Štai, taros cecho darbininkai N. Medvedevas, R. Mustelkis, po kuotoja St. Sinkūnaitė jau

Su draugais ir kaimynais

Kai, atlikęs karinę tarnybą, Vytautas sugrįžo į gimtuosius namus, senasis Molūnas pasiteiravo:

— Tai į koki miestą skrisi, sakalėli?

— Niekur, — ramiai atsakė sūnus. — Kartu su kaimynais dirbsiu.

— Taip ir reikia, — padėjo tėvas ranką Vytautui ant peties. — Kai visi darbuosimės, tai kolūkis praturtės. Užteks duonos.

Jau už poros dienų Vytautą Morkūną dar tebenešiojanti kareiviškus drabužius, kolūkiečiai matė prie kūlimo ir kituose darbuose. Tai buvo praėjusių metų rudenį.

Siemet Vytautas geriausias brigados darbininkas. Kokie tik darbai dirbami, jį visada pamatysi tai su šakėmis rankose, tai paskui akėčias žingsniuojanti, tai daugių pradalgį sukančią. Jau jis spėjo išdirbti daugiau kaip 100 darbadienių. Ypač daug Vytautas pasidarbo skaldydamas akmenis kolūkių statyboms. Kar-



tu su tėvu jis paruošė pamatams apie 110 kubinių metrų skaldos.

Ne tik tai kolūkiniuos laukuos Vytautas darbštus. Lyg vijurkas, beružėlis, sukasi vietos kultūros namų tautinių šokių ratelyje. Šauniai šoko jis suktinį ir nesenai įvykusiame rajoniniame festivalyje.

Kartu su draugais ir kaimynais Vytautas rado laimę ir darbe ir pasilinksminimuose.

B. SILGALIS

„Paryžiaus Komunos“ kolūkių antroji laukininkystės brigada

Degė Joninių laužai

Kai vyko Sventupio apylinkės DŽD Tarybos sesija „Žalgirio“ kolūkių pirmininkas deputatas Žižmaras pasiūlė suruošti tarpkolūkinę Joninių šventę.

— Mūsų šventės tikslas, — kalbėjo drg. Žižmaras, — atgaivinti senas lietuvių liaudies tradicijas.

Tam pasiūlymui visi sesijos dalyviai mielai pritarė. Buvo sudaryta organizacinė komisija, numatyta šventės programa. Užvirė darbas. „Žalgirio“ ir Mičiurino vardo kolūkių merginos gerokai paplušėjo, kol nupynė vainikus. Abiejų kolūkių jaunimas gražiai įrengė ir papuošė aikštelę. Abu kolūkliai išskyrė pinigines lėšas dovanoms pirkti.

Vaidingoje vietoje, prie Sventosios upės rinkos, „Žalgirio“ ir Mičiurino vardo kolūkių jaunimas ir jau pagyvenę kolūkiečiai. Juk čia bus galima pamatyti daug ką įdomaus.

Pagaliau Žaliosios septynmetės mokyklos direktorius Ant. Pocius skelbia tradicinę Joninių šventės pradžią. Pasigirsta lietuvių liaudies šokių melodija, ir žaliaja veja užpildo įvairiaspalviais tautiniais rūbais apsi-vilkę šokėjai. Darniai sukasi šokėjų poros,

Žiūrovai negailėjo plojimų „Žalgirio“ kolūkių kultūros namų šokėjams.

Sokius pakeičia įvairūs atrakcionai. Daug kas nori laimėti išbandyti lipdamas į aukštą stulpą. Daug juoko sukėlė važiavimas dviračiu per siaurą lentą: teko vienam kitam nusiristi ir į griovį. Net ir seni kolūkiečiai, pamiršę savo senatvę, bandė lenktyniauti su jaunais bėgime su maišais.

Daug žiūrovų sutraukia virvės traukimas. Nugalėtojams — Mičiurino vardo kolūkiečių komandai — buvo įteiktos dovanos.

Kai ties Sventąja nusileidžia sutemos, skaisčiai išsibla Joninių laužai. Jaunimas poromis eina ieškoti laimingo paparčio žiedo. Laimingiausi buvo „Žalgirio“ kolūkių kolūketis Bražiūnas ir Mičiurino vardo kolūkių kolūketė J. Jakimavičiūtė. Jiems buvo įteiktos vertingos dovanos.

Dar ilgai nesiskirstė ir šoko jaunimas, o nuo juoko, klegesio ir dainų aidėjo žaliąji lanka ir žvaigždėta Joninių naktis.

Ilgai jaunimas prisimins Joninių šventę, kuri mūsų kolūkių gyvenime įeis į tradiciją.

V. Valančionas

